

เทศน์อบรมฆราวาส ณ ศาลาสวนแสงธรรม
วันที่ ๑๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕ [เช้า]
“คำว่า “พอ” เป็นธรรมเลิศสุดยอด”

[ก่อนจึ่งหัน]

(ม.ร.ว.ทองศิริ ทองแถม : งานศพของภรรยาผม สอางค์ ทองแถม มีผู้ร่วมบุญ ได้ช่วยเมตตาเกี่ยวกับงานศพ ผมรวบรวมได้แล้ว ๗๐๐,๐๐๐ บาท และผมก็ซื้อตราฟัท มาถวายหลวงตาแล้ว โดยไม่ได้หักค่าใช้จ่ายเลยแม้แต่บาทเดียว เป็นเงิน ๗๐๐,๐๐๐ บาทของท่านพี่น้องทั้งหลายที่ช่วยงานศพภรรยาผม จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ ครับ) เอมามอบให้หลวงตาเมื่อคืนนี้ เอาตราฟัทมามอบ ๗๐๐,๐๐๐ บาท ที่ศรัทธาพี่น้องทั้งหลายมาอนุโมทนาทำบุญอุทิศให้สอางค์ ทองแถม หมูเรานั้นแหละ ปัจจุบันรวบรวมแล้วเอาตราฟัทมาถวายหลวงตา ๗๐๐,๐๐๐ บาทเมื่อวานนี้ แต่หลวงตาชักน้อยใจ อยู่หน่อยหนึ่ง ได้น้อยเกินไป เอาละจบแล้ว ๆ

ที่เขาว่า พระที่วัดนรนาถฯ ไปเรียนวิทยานิพนธ์นิพนธ์ที่ไหนดมา มาพูดบรรยาย ถึงเรื่องของเรา ว่าหลวงตาบัวเทศน์เรื่องอรรถเรื่องธรรมนี้ไม่มีสงสัยเลย ถูกต้องแม่นยำ ตลอด นี่อันที่สองข้อเปรียบเทียบกันเหมาะเจาะเหลือเกิน ข้อที่สาม แต่ท่านชอบตลก น้อย ข้อที่สามเห็นบลงมา ที่นี้ให้พระนะ ได้เวลาแล้ว ต่อจากนี้ไปเราก็จะได้รวบรวม ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เข้าสู่คลังหลวงของเราไปเรื่อย ๆ นี่ตั้งต้นใหม่อีกแล้ว พอถึง จำนวนที่เราเคยมอบทุกครั้งมาก็ ๕๐๐ กิโล ทองคำ ส่วนดอลลาร์ให้ติดตามไป นี้เราก็ จะมอบเป็นลำดับ จนกระทั่งถึง ๑๐ ตันแล้วหลวงตาก็ลาเวที ลาแบบหงายเลยนะ เพราะเวลานี้ตะเกียกตะกายเพื่อพี่น้องทั้งหลาย

สำหรับเราเองกำลังวังชาทุกอย่าง ลดลงหมดแล้ว แม้ที่สุดเทศน์หลงหน้าหลง หลังแล้วเดี๋ยวนี้ จึงขอภัยจากบรรดาท่านผู้ฟังทั้งหลายในขณะที่เทศน์ เทศน์ไป ๆ หลงลืมไปแล้วเวลานี้ นี้เราตะเกียกตะกายอยู่ด้วยน้ำใจของเราที่มีต่อพี่น้องชาวไทยเท่านั้นเองแหละ พอได้จบตามกำหนดกฎเกณฑ์ของพี่น้องชาวไทยเรา ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน และดอลลาร์เคียงข้างกันไป ที่เราตั้งใจอยู่สัก ๆ ก็คือว่าให้ได้ ๑๐ ล้านดอลล่าร์ แต่เวลานี้ได้ ๗ ล้านดอลล่าร์กว่าแล้ว เพราะเสร็จนี้เราก็หงายเลยละที่นี้ หงายก็หงายไปเลย ไม่เอาไหนอีกนะ กรุณาทราบตามนี้ ให้ต่างคนต่างเร่งตามจุดหมายปลายทางของเราว่า ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน แล้วดอลลาร์ก็เคียงข้างกันไปก็คงไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน หนุนเข้าไปตรงนี้ละนะ ต่อไปนี้จะให้พร

[หลังจันทัน]

เหมือนสำนักงบประมาณะ วัดป่าบ้านตาดเรา เรียกว่า สำนักงบประมาณวัดป่าบ้านตาดก็ไม่น่าจะผิดไป ที่นั่นมาที่นี้มา ส่วนมากจะเป็นโรงพยาบาลมากกว่าเพื่อน โรงเรียน อันนี้มากกว่าเพื่อน ที่จรมาแบบต่าง ๆ ก็เยอะ นี่ถึงว่ามันไม่ทัน อย่างมานี้ก็เกี่ยวกับสัตว์กับเสือ พวกสัตว์น้ำในคลอง หมุนไม่ทัน

เมื่อคืนก็เทศน์ จะให้เทศน์อะไรนักหนา มันตายได้นะผู้เทศน์ อย่าว่าแต่ผู้ฟังตายได้นะ ผู้เทศน์ตายได้ เทศน์ไม่หยุดไม่ถอย มาที่นี้ยังเทศน์ทั้งเช้าทั้งเย็น เราอยู่วัดจะมีตอนเช้า ฉันทเสร็จแล้วก็เทศน์ ตอนกลางคืนไม่มี แต่ที่นี้มีทั้งเช้าทั้งเย็น มีหน้าขำมีงานแทรกเข้ามาอีก บางวันมี อยู่อย่างนั้น (ลูกศิษย์ : เทกซ์สชาติติดตามมาถ่ายสดไปอเมริกาครับ) เออ อยู่อุดรก็ติดตามมา พวกเทกซ์สชาติติดตามมาฟังนี่ พอเทศน์นี่ก็ออกทางสหรัฐทุกเช้า ทุกเช้าเขามาติดต่อทางวัดป่าบ้านตาด เรามาที่นี้เขาก็ติดต่อมานี้ก็แล้ว เทศน์นี่ก็เพื่อทางสหรัฐก็ได้ฟัง ที่เทกซ์สมันมีหลายประเทศนะ ลาว เขมร เวียดนาม แล้วคนไทยเราก็แทรกอยู่ในนั้นด้วย นี่หมายถึงพวกชาวพุทธ อยากได้ยินได้ฟังจากทางนี้ไปอีกทีหนึ่ง ทางอินเทอร์เน็ตเขาก็ฟัง เขาก็ดูอยู่ตลอดเหมือนกัน ส่งไปจากทางนี้แหละ นี่ยังไม่พอ เทศน์ที่นี้มาขอฟังที่นี้อีก นี่ก็รออยู่แล้วไม่ใช่หรือ ก็อย่างนั้นซิจะให้ว่าไง

มีธรรมเท่านั้นพี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบนะ ที่จะคอยช่วยจุดช่วยลากตัวของเราเองและส่วนรวมขึ้นมาได้ ส่วนเรื่องกิเลสท่านทั้งหลายอย่าหวังกับมัน ทั้ง ๆ ที่เราติดกับมันอยู่ตลอดเวลา ดิ้นกับมันก็เป็นพินเป็นไฟเผาไปตลอดทั่วดินแดน มีธรรมเท่านั้นจะเป็นน้ำดับไฟ ถ้าใครมีธรรมในใจ ผู้นั้นก็จะพอยับยังตั้งตัวได้บ้าง ถ้ามีแต่การดีการดีกับกลมาของกิเลสจะไม่มีหวังด้วยกันทั้งนั้น โลกไหนก็โลกเถอะ ว่างั้นเลย มีธรรมอย่างเดียว ชั่วนี้เลย ที่จะคอยจุดคอยลากตัวของเราและส่วนรวมขึ้นมาได้

เรื่องกิเลสท่านก็ประกาศไว้แล้ว พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ว่าคือภัยต่อธรรมต่อธรรมก็คือภัยต่อเรา กิเลสก็มาเป็นภัยกับเรา เพราะเกิดขึ้นจากใจสัตว์โลก เกิดขึ้นจากใจทำลายใจ ธรรมเกิดขึ้นจากใจแต่ไม่มีโอกาสที่จะมาทำลายกิเลสได้ มีแต่กิเลสย่ำยีตีแหลกตลอดเวลา โลกนี้จึงหาความสุขได้น้อยมากทีเดียว ทั้ง ๆ ที่ใครเกิดมานี้มีแต่มุ่งหาความสุขด้วยกันทั้งนั้น ผลที่ได้มีตั้งแต่ผิดหวัง ๆ ก็เพราะเดินไปทางผิดหวัง ได้แต่เดินตามทางกิเลส มันไม่มีนะความสุข อย่าพากันตื่นไปกับมันนักหนา

ขอให้ฟังเสียงศาสดาองค์เอก ซึ่งเป็นผู้พ้นจากทุกข์โดยประการทั้งปวงแล้วบ้างนะ ถ้าไม่ฟังนี้จะไม่มีทาง ให้พากันตั้งอกตั้งใจฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ธรรมดาโลกมัน

ชอบแต่ของแสง เรื่องหยุกเรื่องยาที่จะทำให้หายโรคหายภัยมันไม่ค่อยชอบ แต่เราเชื่อทางเหตุทางผลแล้ว โรคนี้จะหายได้ด้วยยาเท่านั้น ไม่ได้หายด้วยของแสง เราต้องปิดของแสงออก ทั้ง ๆ ที่รักที่ชอบ ที่อยากมันนั้นแหละ ให้ปิดมันออก นั่นคือตัวภัย สิ่งที่ไม่ชอบคือตัวหยุกตัวยา นี่คือตัวผล ให้ยึดอันนี้เป็นหลัก บังคับตัวเข้าสู่หยุกสู่ยา เข้าสู่แถวทางเดินอันดีงาม

เรื่องของโลกนี้มันชอบของแสง โรคหัวใจเราคือโรคกิเลสที่ชอบของแสงมาเป็นประจำแต่ไหนแต่ไรมา ธรรมท่านก็เป็นเครื่องกำจัดสิ่งเหล่านี้อยู่แล้ว แต่ไม่ค่อยจะสนใจกัน เรื่องความทุกข์จึงหนาแน่นขึ้นทุกวัน ๆ มองไปที่ไหนน่าสลดสังเวชนะ ใครจะว่าหลงตาบวเป็นบ้าก็ตาม ก็มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ จะให้ว่าไป ไ้ไหนมองดูมีตั้งแต่เรื่องกิเลสล้อมหน้าล้อมหลังตามกิริยาภายนอกภายในใจของสัตว์โลก มีแต่กิเลสทำงานมันทำงานเพื่อความทุกข์ความเดือดร้อน เพื่อฟันเพื่อไฟ จะหาความเย็นนอกเย็นใจมาจากไหน

ถ้ามีธรรมเข้าแทรกก็มีน้ำดับไฟบ้าง หากไม่มีธรรมเข้าแทรกไม่มีหวัง หมดตัวเลยละ เกิดมาชาติหนึ่ง ๆ หมดตัวไปเลย จะไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวเลย ใครอย่าเอาสิ่งที่กิเลสเอามาอวด เอามาอวดธรรมนะ กิเลสมันอวดธรรมนั้นแหละ แต่เราก็โง่กับกิเลสก็เอากิเลสมาอวดธรรม ถ้าเรื่องของอรรถของธรรมแสงแทงใจ ไม่อยากคิดอยากอ่านอยากเคลื่อนไหวไปทางอรรถทางธรรม แต่ถ้าเรื่องของกิเลสแล้วไหลไปเลย หากว่าเป็นรถนี้ไม่ต้องติดเครื่อง ดีไม่ดีไม่ได้เหยียบคันเร่ง มันพาไหลไปเลย ไหลไปไหน ไหลลงทะเลละชิ จะไหลขึ้นไปหามรรคผลนิพพานที่ไหน

ธรรมประกาศบ้าง ๆ มา เป็นความสัตย์ความจริงสำหรับชะล้างสิ่งเลวร้ายทั้งหลายของสัตว์โลก เราเป็นลูกชาวพุทธ ขอให้พากันฟัง อย่าบินไปตามกิเลสอย่างเดียว ถ้าหากว่าสัตว์โลกนี้เป็นไปตามกิเลส มีความสุขความเจริญแล้ว ศาสนาซึ่งเป็นน้ำดับไฟของกิเลสก็ไม่ควรมีในโลก ศาสดาก็ไม่ควรมี เพราะกิเลสสมบูรณ์แบบทุกอย่างแล้วที่จะผลิตความสุขความสมหวังให้สัตว์โลก แต่นี่มันมีแต่ความผิดหวังละชิ พากันฟังให้ดี ให้พากันดัดแปลงแก้ไขจิตใจเราบ้าง วันหนึ่ง ๆ ให้มีธรรมเข้าแทรกในใจ ไม่มากก็ให้มี น้อยก็ดี ดีกว่าไม่มี ดีกว่าที่กิเลสเหมาเสียทั้งวัน ๆ เลย

เรื่องทุกข์มากไม่มีใครเกินโลกมนุษย์เราแหละ เพราะมนุษย์เราฉลาด ความฉลาดของมนุษย์นี้มาจากกิเลสพาให้ฉลาด ถ้าธรรมพาให้ฉลาดจะหลุดพ้นไปโดยลำดับปลดเปลื้องทุกข์ไปได้เป็นลำดับลำดับ แต่กิเลสพาฉลาดนี้พาจมทั้งนั้นแหละ ให้พากันฟังเสียงบ้าง มันนำทุเรศจริง ๆ มองดูคนทั้งคนจนแทบไม่เห็นคนเลย เห็นแต่กำแพงของกิเลสกันไว้ไม่ให้เห็นตัวคน รอบตัวของคนมีแต่กิเลสเต็มตัว กำแพงกันไว้เลย ไม่

ให้อรรถให้ธรรมเข้าไปแทรกได้เลย กำแพงของกิเลสหนาแน่นมาก ธรรมจึงเข้าสู่จิตใจ สัตว์ได้น้อยมากทีเดียว จึงต้องตีกำแพงเข้าไป ๆ มันไม่ยากทำดีฝืนเข้าไป ก็เรายาก ตีอยู่นี่นะ จะให้ว่าไง

กิเลสมันไม่ยากให้ทำดี ก็เรายากตีอยู่เราต้องทำดี ฝืนกิเลสละชิ ถ้าไม่ฝืนไม่มี วัน จะจมได้แน่ ๆ ถ้าใครไม่ฟังเสียงศาสนา คือพุทธศาสนาแล้วจะมีตั้งแต่ความจม ๆ ความหวังเท่าไร หวังเท่าไรไม่มีความหมาย ถ้ามีอรรถมีธรรมแทรกอยู่ในใจ นี้ละคุณค่า มหาศาลอยู่ที่นี้ สมบัติเงินทองสิ่งใดในโลกสู้ธรรมภายในใจไม่ได้ ธรรมภายในใจนี้ผลิต ออกได้หมด ความดีความงาม สมมักสมหมายออกได้จากธรรมเท่านั้นแหละ นี่พี่น้องทั้งหลายก็ได้รับมือร่วมใจกันมอบทองคำเมื่อวันที่ ๑๐ นี้ก็สมมักสมหมาย สมใจ

นี่จะเป็นไปตามธรรมแล้วก็เป็นอย่างนี้เอง สมมักสมหมาย ทองคำได้ ๕๐๐ กิโล เต็มเปรี๊ยะเลย ดอลลาร์เราก็ไม่คาดว่าจะได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ๓๐๐,๐๐๐ ดอลลาร์ แต่ครั้งแล้วก็บั้งบั้งขึ้นมา นี้ละความรักชาติ ความเสียสละ เป็นคุณเป็นประโยชน์ ทั้งต่อ จิตใจเรา ทั้งส่วนรวมคือชาติไทยเรา ให้มีความแน่นหนามั่นคงจากการเสียสละ ถ้าต่าง คนต่างตระหนี่ถี่เหนียว เงินบาทหนึ่งก็ไม่ได้ ทองคำ ๑ กิโลก็ไม่ได้ เมืองไทยก็จม ทั้ง ๆ ที่คนไทย ใครก็อยากพินอยากฟู อยากเจริญรุ่งเรือง แต่ตัวจมเพราะความขัดแย้งกับ อรรถกับธรรมไม่รู้ตัวนะ นี่เราก็ได้บริจาครวมกันมาเป็นลำดับลำดับ หลายพักหลาย ตอนนะ

เวลานี้กำหนดให้รวมเข้าสู่คลังหลวงครั้งละ ๕๐๐ กิโล นี้ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลาย มอบที่ไรให้มีกำหนดไว้ว่า เช่นอย่าง ๕๐๐ กิโล พอถึงครั้งที่ ๒ ก็เป็น ๑ ตัน จนกระทั่งถึงจุดที่หมายของเราที่ตั้งเอาไว้ว่า ๑๐ ตัน ในการช่วยชาติคราวนี้ ขอให้ได้ทองคำ น้ำหนัก ๑๐ ตัน ส่วนดอลลาร์เราคาดไว้ค่อนข้างแน่นอนว่าจะไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน แหะ พอทองคำได้น้ำหนัก ๑๐ ตันแล้ว ดอลลาร์จะได้ ๑๐ ล้าน เคียงข้างกันไป ๆ นี้ ละเป็นความมุ่งหมายที่จะตั้งชาติไทยของเราให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง ลมหายใจโล่งปอด เพราะการเสียสละของเรากลายเป็นเครื่องเสริมลมหายใจของเรา ให้หายใจโล่ง ผาสุก เย็นไปด้วยความรักชาติ ความพร้อมเพรียง ความสามัคคีกันด้วยการเสียสละ

นี่เราก็ได้เริ่มมากขึ้นแล้ว เวลานี้ค่อนข้างแล้ว ๑๐ ตันนะ ได้ ๕,๕๕๕ กิโลแล้วเวลานี้ ต่อไปนี้เราก็เริ่มขึ้นไปอีกให้ถึงจุดที่หมาย จุดสำคัญแห่งชาติไทยของเราที่ต่างคนต่างวิ่ง เต็มชนวนขวยอยู่เวลานี้ก็คือทองคำซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยเรา นี้ละจุดสำคัญอยู่ที่ทองคำ ดอลลาร์ เป็นลมหายใจของคนไทยทั่วประเทศ เป็นเครื่องยืนยัน เป็นสักขีพยาน เป็นหลักเป็นแหล่งแห่งชาติไทย เป็นตัวประกันของชาติไทยเรา อยู่ในจุดที่ว่า ทองคำ

ดอลลาร์ เงินสดก็พัวพันกันไปกับสมบัติทั้งสองนี้ นี่ละเป็นเครื่องหนุนชาติไทยของเรา ให้อบอุ่น ให้พากันอุตสาหะพยายาม

เรามีมากมีน้อยเราไม่ได้เป็นเศรษฐี มีเท่าไรก็บริจาคตามเกิดตามมีนั่นแหละ บริจาคหลายครั้งหลายหนก็เพิ่มพูนกันขึ้น เหมือนฝนตกทีละหยดทีละหยาด แม้ไม่เม็ดใหญ่เม็ดโตเท่าภูเขาก็ตาม ตกทีละหยดละหยาด สามารถทำท้องฟ้ามหาสมุทรให้เต็มด้วยน้ำได้ นี่ก็ให้เต็มต้นด้วยสมบัติแห่งชาติไทยของเรา เต็มได้ด้วยความสะดวกของพี่น้องทั้งหลาย ขอให้ยึดหลักธรรมเป็นหลักสำคัญ ใ้เรื่องกิเลสนี้พอใจ ชั่วขนาดไหนมันก็บอกว่าดี นี่คือกิเลส ความไม่มีเหตุมีผลคือกิเลสอย่างเดียว

ธรรมมีเหตุมีผลล้วน ๆ ธรรมก้าวเดินทางไหนมีเหตุมีผลเป็นไปพร้อมกัน ๆ จึงทำโลกให้แคล้วคลาดปลอดภัยได้เรื่อยไป แต่กิเลสหาเหตุหาผลไม่ได้ ขอให้มีความต้องการอะไร สิ่งนั้นจะดีจะเลิกละไปหมดตามความสำคัญของตน แต่ครั้นแล้วมันก็มาเป็นภัยแก่ตัวของเราเองนั่นแหละ เพราะกิเลสไม่มีเหตุผล มันหลอกว่าดีแต่มันชั่วเสียอยากได้ก็อยากได้พินได้ไฟมาเผาตัวเสีย มันไม่ยอมได้ของดีของดี ถ้าธรรมแล้วดีบอกว่าดี ชั่วบอกว่าชั่ว เสาะแสวงหาและปิดเป้าสิ่งที่ชั่วช้ำลามก เสาะแสวงหาสิ่งที่ดีงามก็เป็นผลขึ้นมาให้เป็นที่พึงใจ

ส่วนกิเลสนั้น ลงว่าอยากแล้วมันไม่ได้สนใจกับเหตุผลนะ ขอให้ได้อย่างใจ ๆ ได้มาแล้วมาเผาเรา เผาครอบครัว เผาส่วนรวม จมไปได้ด้วยความไม่มีเหตุผลของกิเลส ซึ่งต่างคนต่างคิด ต่างคนต่างเดินไปตามกิเลส เราก็จมได้นั่นแหละ ให้พากันจำให้ตึนะ นี่ก็พยายามเรื่อย ๆ พุดให้พี่น้องทั้งหลายทราบมาตลอด หลวงตาที่บิกที่บินเวลานี้ บิกบินเพื่อพี่น้องชาวไทยเรานั้นแหละ เราไม่ได้บิกบินอะไรเพื่อเรา เราเคยบอก เคยกล่าวให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วด้วยความสัตย์ความจริงที่เต็มอยู่ในหัวใจ ไม่สงสัยนี้เลยว่ เราพอทุกอย่างแล้ว เราไม่เอาอะไรในโลกอันนี้ มีแต่ความเมตตาสงสารพี่น้องชาวไทยเรา จึงได้พาบิกพาบิน

ไปที่ไหนจนเขาจะตำหนิติโทษหรือโจมตีก็ได้ ว่าหลวงตาบวไปที่ไหนหาปล้นแต่เงินแต่ทอง พอเห็นหลวงตา นั้นมาแล้ว เขาก็ว่าอย่างนั้นแหละ คือเราดีเราดีด้วยความสงสารของเรา แต่กิเลสมันไม่ว่านั้นซิ มันว่าหลวงตานี้กวนบ้านกวนเมือง กิเลสมันว่านั้น แต่ธรรมแล้วกวนไปไหน ถ้ามากวนเข้ามาใส่พุงเรา ว่านั้นซิ พุงของเรามันหิวมันโหยมันจะตาย ต้องเสาะแสวงหาสิ่งเยียวยาเข้ามาใส่พุงของเรา เมื่อพุงเต็มแล้วอยู่ได้นอนได้ ไปได้ สบายได้ เมื่อชาติไทยของเรามีความอบอุ่นด้วยสมบัติเงินทองข้าวของที่โลกยอมรับกันแล้ว เราก็อยู่ได้สบาย นี่ที่เราได้ตะเกียกตะกายอุตสาหะพยายาม

มองเห็นหน้าไหนเขาไม่ยากดูหน้าเราละนะ พอมองไปนี่ ไหนล่ะทองคำ ไหน
 ละดอลลาร์ ไหนละเงินสด มีแต่อย่างงั้น ก็มันขาดอันนี้ หหมดประเทศไทยเรา มันขาด
 ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด จึงต้องถามหาซี เพื่อจะให้ได้อันนี้ ละได้อุตสาหกรรมเวลา
 นี้ สำหรับเราเองเปิดโล่ง ในสามแดนโลกธาตุเราไม่เคยหันต่อสิ่งใด ว่าจะมาเป็น
 อุปสรรคข้าศึกศัตรูหรือทำให้เราชะงัก ให้กล้าต่อสู้บ้าง ให้กล้าถอยบ้างเราไม่มี สิ่ง
 เหล่านี้เป็นเรื่องของสมมุติ ขึ้น ๆ ลง ๆ ธรรมมีความพออย่างเดียว ไม่มีอะไรที่จะเลิศ
 เลอยิ่งกว่าคำว่าพอ พอคำเดียวเท่านั้น เอาอะไรมาใส่ก็สั้นไปหมด เหมือนน้ำพอแล้ว
 เต็มแก้วแล้ว เอาน้ำมหาสมุทรมาเทมันก็สั้นออกหมด นี้เรียกว่า ความพอ

ธรรมเมื่อถึงขั้นพอเป็นอย่างนั้น ไม่ต้องไปถามผู้ใด อยู่คนเดียวเต็มในหัวอก ไม่
 เคยไปหวังเอาสิ่งใดกับผู้ใดมาเป็นเครื่องสนับสนุนยืนยัน แล้วธรรมเต็มหัวใจ ไม่มีอะไร
 ที่จะเลิศเลอยิ่งกว่าธรรมเต็มหัวใจ แสนสบายอยู่ในนั้นหมด นี้พระพุทธเจ้าสอนโลก
 สอนพวกเราท่านสอนด้วยความธรรมเต็มหัวใจ พวกเราฟังด้วยความหิวโหยด้วยกิเลส
 หิวโหยไปตามกิเลส ไม่ได้หิวโหยในอรรถในธรรมพอที่จะดักดวงเข้ามาใส่จิตใจให้มี
 ความผาสุกเย็นใจตามทางของศาสดาที่สอนโลกมานานบ้างเลย ให้อุตสาหกรรม
 เราเชื่อมานานแล้ว เชื่อกิเลส ให้อุตสาหกรรม หลวงตาได้พยายามเต็มกำลัง

เรื่องสำหรับตัวเราเองเราหมดทุกอย่าง เราไม่มีอะไร วันหนึ่ง ๆ กินไปนอนไป
 เท่านั้น แล้วเอาสังขารร่างกายเป็นเครื่องมือ ใช้ทำประโยชน์ให้โลกได้เท่าที่กำลังสังขาร
 ร่างกายอำนวยแค่นั้นก็ทำไป ๆ อย่างตะเกียกตะกายอยู่เวลานี้ ก็ตะเกียกตะกายเพื่อ
 นื่องทั้งหลายทั้งนั้นแหละ เราไม่ได้ตะเกียกตะกายเพื่อเรา ถ้าเป็นเราแล้วเราแสนสบาย
 ไม่มีอะไรเลย วันหนึ่งคืนหนึ่งที่จะมีอะไรเข้ามาเป็นข้าศึกต่อจิตใจที่ชำระได้แล้วโดย
 สมบูรณ์ ไม่มีเลยที่จะเข้ามาขัดแย้งนิด ๆ หน่อย ๆ แม้เส้นผมก็ไม่ปรากฏ เม็ดหินเม็ด
 ทรายก็ไม่มี นั่นคือสมมุติ สมมุตินั้นแลเป็นข้าศึกต่อจิตใจ

เมื่อชำระออกให้หมดโดยสิ้นเชิงแล้วก็ไม่มีความมาขวาง โล่งว่างไปหมด สาม
 แแดนโลกธาตุว่างไปหมด คือจิตใจที่ว่างจากเสี้ยนจากหนามคือกิเลส ซึ่งสร้างกองทุกข์
 ให้แก่สัตว์ กิเลสพังลงไปแล้วว่างหมด กิเลสว่างแล้วทุกข์ก็ว่าง เพราะทุกข์ติดตามมา
 จากกิเลสเป็นตัวเหตุสร้างทุกข์ให้สัตว์โลก ทุกข์ดับไป โล่งไปหมด ไม่มีอะไรเหลือเลย
 ที่พระพุทธเจ้าท่านแสดงไว้ เราได้นำมาเป็นคติอยู่เสมอเพราะมันจำอยู่ที่หัวใจ เป็น
 แบบเดียวกัน มาพูดเมื่อไรก็สด ๆ ร้อน ๆ ตลอดไปเลย

ดั่งที่ท่านแสดงให้มานพ

สุณฺณโต โลกํ อเวกขสุสุ

อตฺตานุทิกฺขฐี อุหฺจจ

โมฆราช สทา สโต

เอวํ มจฺจตุตโร สียา

เอว โลโก้ อเวกชนต์

มัจจุราชา น ปสสติ

ดูก่อนโมฆราช หนึ่งในมานพ ๑๖ คน เธอจึงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ คนมีสติคือคนไม่ลืมตัว นั่งอยู่ถ้ามีสติก็มีค่านะ ยืน เดิน นั่ง นอน ถ้ามีสติอยู่กับตัวเป็นคนมีค่า เพราะฉะนั้นท่านจึงนำสตีออกมาสอนพระโมฆราช ก็เท่ากับสอนพวกเราทั้งโลกนั่นแหละ ว่าจงเป็นผู้มีสติ อย่าเพลินเล่น อย่าตื่นอย่าเต๋นกับอะไรโดยขาดสติ เธอจึงเป็นผู้มีสติทุกเมื่อ พิจารณาโลกให้เห็นเป็นของสูญเปล่า วางเปล่าจากหัวใจ

ถอนอัตตานุทิฐิ ความเห็นว่ามันเป็นเรา นี่เป็นของเรา นั่นเป็นสมบัติของเรา นั่นเป็นสมบัติของเขา นั่นเป็นข้าศึกศัตรูคู่แค้น นี่เป็นคู่มิตร คู่พึงเป็นพึงตายของเราตัดออกหมด สิ่งเหล่านี้เป็นสายทางที่จะพาให้เราเกิดทุกข์ทั้งฝ่ายที่เราชอบไม่ชอบ ตัดออกให้ว่างให้หมด ไม่มีเหลือ ท่านบอกว่าจะข้ามพ้นพญามัจจุราชเสียได้ พญามัจจุราชก็คือความตาย ก่อนจะตายมันบีบบีบสี่ไฟ จนตกที่นั่นที่นอนหมอนมุ้งไปหมด ไม่มีสติสติง นี้คนก่อนจะตาย ความทุกข์มันบีบบีบสี่ไฟขนาดนี้ทุกภพทุกชาติมา ท่านบอกพญามัจจุราชคือความตายนี้จะมองไม่เห็น ผู้พิจารณาจนถึงขั้นจิตที่เป็นของสูญเปล่าว่างเปล่าแล้ว

นี่ท่านสอนธรรมให้พวกเราฟัง ในหัวใจดวงนี้ได้ประกาศออกมาแล้วได้ ๕๓-๕๔ ปีมานี้ พุดแล้วสาธุ ไม่ไปทูลถามพระพุทธเจ้าว่าจิตว่างเป็นยังไง จิตสิ้นจากกิเลสเป็นจิตชนิดไหน จิตว่างจากความทุกข์ทั้งหลายโดยประการทั้งปวง ทรงบรมสุขนั้นคือจิตเช่นไร เพราะท่านสอนลงในจุด สนฺทิฎฐิโก ให้ตัวเองรู้ตัวเองจากภาคปฏิบัติของตัวเอง เต็มสัดเต็มส่วนแล้วจะหมดปัญหาในการถามผู้ใด อย่างตถาคตก็ตรัสรู้แล้วไม่ถามใคร มาสอนโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วยถึงสามแดนโลกธาตุ บรรดาสาวกทั้งหลายที่ตรัสรู้ธรรมตามศาสนาแล้ว ก็ไม่ไปทูลถามพระพุทธเจ้าในการตรัสรู้ของตนว่าบกพร่องที่ตรงไหน ไม่มี

แม้ที่สุดการแนะนำสั่งสอนสัตว์โลก พระพุทธเจ้าก็ทรงสั่งสอนเต็มภูมิของศาสนาเต็มเม็ดเต็มหน่วย สาวกก็เช่นกันไม่ไปขอหยิบขอยืม ขอศึกษาธรรมะจากพระพุทธเจ้ามาสอนโลก ไม่มีในสาวกทุก ๆ องค์เต็มหัวใจของท่าน สอนเต็มภูมินิสัยของสาวก นี้เรียกว่าเต็มแล้วเป็นอย่างนั้น เต็มด้วยกันหมด สาวกองค์ใดก็ตามตรัสรู้ธรรมแล้ว ไม่พอวิ่งกลับมาศึกษาธรรมะพระพุทธเจ้าก่อนแล้วไปสอนโลกใหม่นี้ไม่เคยมี เต็มอยู่ในหัวใจนั้นแล้ว เรียกว่าพอ ไม่มีคำว่าบกพร่อง คือหัวใจของพระอรหันต์ที่ว่างจากสิ่งบกพร่องทั้งหลายแล้ว เต็มตื่นไปด้วยอรรถด้วยธรรมล้วน ๆ ภายในใจ

นั่นแหละพระพุทธเจ้าและพระสาวกจึงประกาศเป็นเสียงเดียวกันหมดว่า นตฺถิ เสยฺโยว ปาปิโย ผู้ที่มีจิตที่บริสุทธิ์แล้วเสมอกันหมด ไม่มียังมีหย่อนต่างกัน จึงไม่จำเป็นที่จะต้องไปถามกัน หรือไปขอหยิบขอยืมมาเพิ่มเติมในความบกพร่องของตน เพราะต่างคนต่างเสมอกัน ไม่มีใครบกพร่อง และจะไปหามาเพิ่มเติม นี้ละธรรมพระ

พุทธเจ้าประกาศก้องมาเป็นเวลานาน ๒๕๐๐ กว่าปีแล้ว เราก็ได้นำธรรมเหล่านั้นมาปฏิบัติตะเกียกตะกายล้มลุกคลุกคลาน ทนเพื่อความดีความดี ผลก็ปรากฏขึ้นมาเรื่อยๆ ทนเพื่อความดีความดี พยายามเต็มกำลังความสามารถ ผลก็ปรากฏขึ้นมาเรื่อยๆ จนกระทั่งวาระสุดท้าย ผลเป็นที่พอใจ

ตั้งแต่บัดนั้นมาเราจึงไม่มีอะไรกับสามแดนโลกธาตุ ทั้งการชมเชย ยกมาชมเชย เราสามแดนโลกธาตุ หัวใจก็เต็มแล้วรับไม่ได้ เขาจะยกกันมาโจมตีเราทั้งสามแดนโลกธาตุ หัวใจเราเต็มแล้วด้วยธรรมที่เป็นสิ่งที่พึงปรารถนา ไม่บกบางแล้ว ไม่รับทั้งความนิทา ทั้งความสรรเสริญ เรียกว่าจิตใจที่พอแล้ว นี่ก็ได้ทรงมาแล้วได้ ๕๓-๕๔ ปีนี้ แล้วมาประกาศหลอกลวงพี่น้องทั้งหลายเธอ ให้ท่านทั้งหลายพิจารณา คนแบบ หลวงตาบัวมาหลอกลวงท่านทั้งหลายให้จมทั่วประเทศเขตแดนนี้แล้ว ก็ให้เห็นเสียที่ในชาติแห่งชาวพุทธของเราในเมืองไทย

เราปฏิบัติต่อตัวของเรา ก็ไม่สร้างความลุ่มจมให้แก่ตนตลอดมา มีแต่สร้างความเจริญรุ่งเรืองแน่นหนามั่นคง มีความผาสุกร่มเย็นขึ้นไปเป็นลำดับๆ จนกระทั่งถึงขั้นพอใจ ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้าแล้ว และมาสั่งสอนสัตว์โลก เป็นธรรมที่เสนียดจัญไรให้ความเป็นพินเป็นไฟ เป็นภัยแก่โลกนั้นเป็นยังงี้ มีเธอ พิจารณาซิท่านทั้งหลาย ถ้าหากว่าเป็นความจริงตามหลักธรรมพระพุทธเจ้าแล้ว ขอให้พากันฝืนใจฟังธรรมพระพุทธเจ้า เราจะเป็นคนดีคนดีไปเป็นลำดับ ถ้าข้องใจไปตามกิเลสแล้วจะจมทั้งนั้น ขอให้เชื่อธรรม เรามีศาสนา เรามีเครื่องยึด ขอให้ยึด ผู้ที่ไม่มีเครื่องยึดก็จำเป็นเห็นใจ อันนี้เรามีเครื่องยึด กิเลสที่จุดลากลงก็มีอยู่

เมื่อเป็นเช่นนั้น เราก็ต้องยึดธรรมที่เป็นเครื่องจุดลากเราขึ้น อย่าให้แต่กิเลสจุดลากลง นี่เราเปิดอกให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ตั้งแต่ก่อนเราก็ไม่เคยพูดธรรมะประเภทเหล่านี้ะ เมื่อมันถึงขั้นเต็มภูมิแล้วก็อยู่ไป ๆ การแนะนำสั่งสอนก็ตามเขตตามแดนที่กว้างแคบที่ผู้มาเกี่ยวข้อง เฉพาะอย่างยิ่งพระสงฆ์องค์เจ้าที่อยู่ในป่าในเขาด้วยกันเสาะแสวงหาฟังธรรมอยู่ในป่าในเขา ครั้นต่อมาก็ค่อยกระจายออกมาๆ ตั้งเป็นวัดเป็นวา กลายเป็นวัดป่าบ้านตาดขึ้นมา คนนั้นเข้ามา คนนี้เข้ามา การสอนก็ค่อยกว้างขวางออกไป สุดท้ายก็มาถึงช่วยชาติบ้านเมือง ดังพี่น้องทั้งหลายเห็นอยู่เวลานี้แหละ

เราจึงได้ออกมาช่วยชาติบ้านเมืองเต็มกำลังความสามารถ และเมตตาธรรมภายในจิตใจของเราไม่บกพร่อง จึงได้พาพี่น้องทั้งหลายตะเกียกตะกาย ท่านทั้งหลายจะเห็นว่าเป็นสารคุณ บุญกุศล มหาคุณแก่ท่านทั้งหลายจากธรรมพระพุทธเจ้าที่หลวงตานำมาชี้แจงหรือจุดลากกันอยู่เวลานี้ก็ขอให้ยึด ถ้าอันนี้ไม่มีความหมายแล้ว เราทั้งประเทศจะหมดความหมายนะ จะจมไปด้วยกัน ทั้งๆ ที่กำลังพองตัวอยู่นั้นแหละด้วย

ความโง่เง่าต่ำตื้นแต่สำคัญตว่าเป็นนักปราชญ์ฉลาดแหลมคม เลิศเลอกว่าโลกกว่า
สงสารแล้วจะพากันจมทั้งประเทศไทย

นี่เพราะไม่เชื่อฟังคำของพระพุทธเจ้า ใครมาสอนก็ไม่ยอมฟัง พระพุทธเจ้ามา
สอนก็ไม่ฟัง บรรดาสาวกทั้งหลายสอนก็ไม่ฟัง ครูบาอาจารย์ทั้งหลายสอนไม่ฟัง สิ่งที่จะ
ฟังก็ฟังตั้งแต่เรื่องเทวทัตตรกอเวจีจุดลากลงทุกวี่ทุกวัน ให้จมไปด้วยกันทั้งหมด นี่เป็น
สิ่งที่เป็นมงคลแล้วหรือ เอามาซึ่งน้ำใจของเราทุกคน ให้ได้พิจารณาพิจารณา แล้วให้
ตะเกียกตะกาย เวลานี้เป็นเวลาที่กำลังจุดลากจิตใจของเราที่มันกำลังต่ำทราม มันเห็น
บาปเป็นบุญ เห็นบุญเป็นบาปไปหมด เห็นของชั่วว่าเป็นของดี เห็นของดีว่าเป็นของชั่ว
มันกลับตาลปัตร กิเลสพลิกแปลงเปลี่ยนแปลงหลายสัณพันคม ทำเราให้ล่มจมได้โดย
ไม่ต้องสงสัย

จึงขอให้ดำเนินตามอรรถตามธรรม พระพุทธเจ้าสอนยังงัยจับให้ดี นี่ธรรมพระ
พุทธเจ้าสอน ให้จำให้ดีทุกคน ๆ นะ วันนี้ก็ได้สอนพี่น้องทั้งหลายฟัง ตั้งแต่ต้นมาจน
กระทั่งได้นำออกช่วยชาติบ้านเมือง โดยที่ไม่เคยคิดเคยอ่าน มันจะเป็นนิสยวาสนาของ
พวกเราชาวไทยทุกคนที่เป็นแดนแห่งชาวพุทธ เป็นลูกศิษย์ตถาคต ว่าได้ต่างคนต่าง
พยุกันขึ้น เดินตามทางของสายอรรถสายธรรม เวลานี้ก็รู้สึกว่ายว่ายค้ำค้ำแน่นหนามันคงยัง
ขึ้น ๆ โดยลำดับลำดับ ดังที่กล่าวมาแล้วนี้ ทองคำเราก็ได้ถึง ๕,๕๕๙ กิโลแล้ว แต่ก่อน
เคยมีที่ไหน ใครเอามาให้พวกเรา

เมืองไทยนี่ก็ตั้งมาเป็นเวลานาน กรุงเทพฯ นี่ก็ตั้งมาได้ ๒๐๐ กว่าปี มีใครเอา
ทองคำมาขึ้นให้กรุงเทพมหานคร ไม่เห็นมี แต่เวลามีก็มีแต่พี่น้องชาวไทยเราทั้ง
ประเทศนี้ละ ยื่นเข้ามา ๆ ด้วยความขวนขวายเนื่องมาจากความรักชาติของเรา ได้
อุตสาหะพยายามขวนขวายหาทองคำมาได้ ๕ ตันกว่าแล้ว นี่ก็คือคุณสมบัติแห่งชาติไทย
ของเราที่จะพยุตนเองให้พ้นจากความทุกข์ทั้งหลาย เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชาติไทยของ
เรา เพราะอำนาจแห่งการปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้าที่พาจุดลากทุกวี่ทุกวัน
อย่างนี้ แล้วต่อไปก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้อุตสาหะพยายามอย่างนี้

นี่เราพูดถึงเรื่องความตะเกียกตะกายของหลวงตา หลวงตาไม่เอาอะไรแล้วใน
โลกนี้ ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าคำว่าพอ ลงถึงขั้นพอแล้ว อะไรมาก็ไม่มีอะไรเลิศ พระพุทธ
เจ้าถึงขั้นพอ พอคำว่า พอ จึงเป็นธรรมที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว พระสงฆ์สาวกทั้งหลาย
พอ ปุญญาบาป ปหิณบุคคล เป็นผู้ละแล้วซึ่งบุญและบาป ซึ่งเป็นสายทางเดินทั้งขึ้นและ
ลง สายทางเดินขึ้น คือบุญ สายทางที่ลากลงคือบาป ท่านละหมดแล้ว ปล่อยหมดแล้ว
ถึงขั้นแห่งความพอทุกอย่าง นี่ท่านมาสอนพวกเราท่านสอนด้วยความพอ ท่านไม่ได้
สอนด้วยความหิวโหยตะเกียกตะกายเหมือนเราทั้งหลายที่เป็นคลังกิเลส ท่านสิ้นทุก

อย่างแล้ว สอนโลกทั้งหลายด้วยความพอทุกอย่าง จึงขอให้พากันยึดหลักอันนี้ไว้มาเป็น
สิริมงคลแก่ตัวเราเอง ให้อุตสาหะพยายามตะเกียกตะกายในทางความดีงามทั้งหลาย
เพราะกิเลสมันฉุดลากเอาไว้ ถ้าหากว่าจะทำความดี มันลากไว้นะ ถ้าจะนำความชั่วมัน
ไสลลงไปแล้ว ให้พากันจับข้อนี้เอาไว้วันละวันนี่พูดเพียงเท่านี้ เอาละยุติ

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com